

NR. 1 - 1991

Syndrom

LANDSFORENINGEN FOR LØSEMIDDELSKADDE

Åpning for et utstrakt samarbeid med fellesforbundet

Referent Carl Schelbred

Ledelsen i LFFL har i lengre tid følt behov for et nærmere samarbeid med Fellesforbundet, og har derfor bedt om et møte.

Dette kom i stand onsdag den 30. januar i Fellesforbundets «høyborg» i Oslo.

For Fellesforbundet møtte Trygve Johnsen og Kjell Martinsen, mens Karl Bergvik møtte som leder av LFFL, Rolf Hansen som styremedlem og Oddbjørn Nilsen fra NHF. Carl Schelbred var med som referent for Syndrom.

Vi fikk til å begynne med en følelse av at Fellesforbundet «satt på gjerdet». Det var tydelig en del ting de gjerne ville «avklare», men de overlot utspillet til LFFL, siden det var vi som hadde bedt om møtet.

FF. fikk signaler om at vi først og fremst ønsket et samarbeid. Det ble oppklart etterhvert, at vi ikke driver noen form for juridisk virksomhet, men bare forsøker å formidle medlemmenes rettigheter. LFFL fikk vel også klargjort at vi kan gjøre ting for deres medlemmer som ikke i så stor grad blir ivaretatt fra Fellesforbundets side.

LFFL vil gjerne være med å forebygge løsemiddelskader, og her mente FF's representanter at det kanskje ikke var så dumt med litt avlastning.

Rolf Hansen sa også at LFFL ikke først og fremst er ute for å tigge penger, men at vi ønsker å få avklart hva vi kan gjøre sammen. Den nye ordningen med

kollektivt medlemsskap ble allikevel presentert, som en mulighet for et samarbeid. Denne ville FF se nærmere på før de tok noe standpunkt til den.

Etterhvert ble man enige om at den

viktigste kontakten bør skje på lokalplan. FF mente at man kan bruke Magasinet til å presentere LFFL for alle medlemmene. Dessuten kunne man informere de forskjellige klubbene direkte om at et samarbeid med LFFL er ønskelig.

Møtet ble avsluttet i større forståelse enn man begynte, og vi regner med at samarbeidet med Fellesforbundet heretter vil være betydelig styrket.

Kursvirksomhet i Luftforsvaret!

LFFL stiller med fagkunnskap på kurs i Forsvaret.

Ved Carl Schelbred

Gardermoen Flystasjon har nylig avholdt et kurs i verne- og miljøarbeid. Her ble LFFL bedt om å være med å utrede hva vi kan på dette området. Rolf Hansen fra Østfold hadde sammen med Oddbjørn Nilsen fra NHF en sekvens av dette kurset.

Kjemiske Faktorer var den litt flate tittelen på foredraget.

Rolf takket luftforsvaret for samarbeidet, og overlot så ordet til Oddbjørn. Han begynte med å presentere LFFL, og fortalte litt om hva LFFL står for, og hva vi driver med. Deretter utredet han hvilke kriterier som kreves for å stille diagnose på løsemiddelskade. Han tok også opp konsekvensene av slike skader.

Rolf Hansen fortalte deretter tilhørerne hvordan det er å leve med en løsemiddelskade.

Kursdeltagerne hadde til slutt en del spørsmål som tydelig viste at emnet var interessant, og at det Rolf og Oddbjørn hadde å fortelle «satt» som det skulle.

Dette kurset viser tydelig at Luftforsvaret ønsker å ta arbeidsmiljø alvorlig.

Vi takker Gardermoen Flystasjon for et hyggelig samarbeid.

La oss lage avis sammen

Syndrom har fått ny redaktør

Da jeg ble tilbudt redaktøransvaret for Syndrom, så jeg det som en utfordring, og - utfordringer kan jeg ikke stå for, så jeg slo til.

Denne utfordringen vil jeg også sende videre til våre lesere: La oss lage avis sammen!

Jeg vil gjerne vite litt om hva dere driver med over det ganske land, men jeg har også en liten formaning:

Husk at det du skriver skal være av interesse for andre. Tenk over hva som er det viktigste, og få med mest mulig «mat» på det. Et vellykket arrangement, hvordan dere har fått til et samarbeid med andre, eller andre ting dere har lykkes bra med. Det vil være til inspirasjon for andre lag.

La meg også si noen få ord om meg selv:

Jeg har 35 års yrkesbakgrunn som bygningsarbeider, og kjenner derfor også løsemidler fra den andre siden. De siste fem årene har jeg jobbet for NHF i Akershus. De siste par årene har jeg også vært redaktør for fylkeslagets avis. Jeg har også vært sekretær for LFLL Akershus siden starten.

Avisa vil selvfølgelig bære preg av et redaktørskifte, og dere vil nok merke at noe er annerledes. Jeg kan bare håpe at endringene er positive.

Jeg takker for tilliten!

Red.

Sitter du på gjerdet?

Å være løsemiddelskadd er ingen ønskelig situasjon, men du kan kanskje gjøre noe med den selv?

Du sitter kanskje for deg selv og føler at alt er håpløst, *men du lever*. Det er fremdeles mye du kan. Forsøk å glede deg over det.

Det viktigste er ikke hvordan man har det, men hvordan man tar det, sier et gammelt ord. Det er så sant som det er sagt!

Man skal ikke si til folk som er fortvilet at de skal ta seg sammen, men jeg sier det nå allikevel:

TA DEG SAMMEN!

På en samling for bekkenløsningsskadede kvinner, var det en av jentene, som sto under hele møtet fordi hun hadde for vondt til å kunne sitte. Hun sa: «Jeg har vondt bestandig, men - *livet er nå deilig allikevel!*»

Fuglene synger, sola skinner og livet pulserer der ute, men du må ut for å se og føle det.

Hvis du er gammel idrettsmann, vet du nok at du må tøy musklene til du kjenner at det strammer skikkelig for å

få framgang i treninga.

Slik er det nok for oss alle sammen, enten vi er løsemiddelskadede eller ikke. Vi må anstrenge oss for å ha framgang. Du kan få en rikere og bedre framtid hvis du står på litt. Det gjør du ikke i sofakroken foran TV-apparatet.

Jeg jobber i vår lille forening i Akershus, og opplever at det er vanskelig å få folk til å komme på møtene. DET må være en utfordring. Ikke bare til oss i Akershus, men til hele organisasjonen - også til deg.

Gidder du ikke gå på møter, sier du? Det er så kjedelig å høre på foredrag om ting som du vet altfor mye om, ting som du ikke forstår, eller som ikke interesserer deg.

Burde ikke lagene våre være til, først og fremst for medlemmene? Hva kan vi gjøre sammen? Vi burde kanskje tatt opp spørsmålet da du var på møtet, men det gjorde vi ikke.

Vi, i Akershus har forsøkt å invitere til et møte for å ta opp dette, men da kom det ingen. Du hadde fått skriftlig innbydelse, *men du satt jo hjemme foran TV'n.*

Vi kan få et godt og hyggelig lag, men vi må gjøre det sammen. Kom og fortell oss hva DU ønsker deg.

Det er selvfølgelig også en oppgave for hele organisasjonen. For toppledelsen, og for styrene i lokal-lagene.

De fleste liker, som meg selv, å høre sin egen stemme. Det er ilvertfall min erfaring. Derfor tror jeg vi må legge opp til mer debatt på møtene våre:

- Hva kan vi gjøre for medlemmene våre?
- Hva kan de gjøre for oss?
- Hvordan kan vi påvirke samfunnet?
- Skal vi spre opplysning om løsemiddelskadede - til utsatte yrker - til leger og resten av støtteapparatet?
- Hvordan kan vi få et bedre rehabiliteringstilbud?

Eller bedrifter som «produserer» løsemiddelskadede. Hva med Fagorganisasjonen?

La oss i alle fall se å komme oss ut av godstolen å gjøre hva vi kan - i alle ledd av organisasjonen.

Hilsen redaktøren

STYRET 1990

Styret i LFFL: Karl Bergvik, Rolf Hansen, Arne Ødegård, Ann-Kristin Melbye, Jonas Jonassen, Kurt Olsen + vara Arvid Nord. Vara Edith Sorås ikke tilstede.

På studietur til familiecenteret for hjerneskadde i Aarhus i Danmark

Vestfold lag av LFFL var i oktober i fjor på studietur til Familiecenteret for hjerneskadde i Aarhus i Danmark.

Jørgen Nilsen er fra Aarhus, og ble som kjentmann en god leder på denne turen.

På overfarten med Peter Wessel søndag kveld, hadde deltagerne en hyggelig sammenkomst i caféen.

Neste morgen gikk turen til Aarhus med leiet bil fra Fredrikshavn, hvor de ble mottatt med flott servering da de ankom tidlig på formiddagen.

Under et to-timers seminar fikk så gruppen en grei innføring i centerets aktiviteter.

Etter en handleturn i byen, ble dagen avsluttet med hyggelig samvær i hotellets restaurant.

På tilbaketuren med Peter Wessel fikk gruppen et fint konferanserom til disposisjon, hvor de diskuterte turen og opplegget. Det var enighet om at det hadde vært en minnerik tur for alle deltagerne.

Gruppen vil gjerne takke Jørgen Nilsen for god ledelse.

Herfra gikk ferden videre til Scantcon Hotell i Aarhus, som viste seg å ha mange trapper, og ingen heis. Rommene var imidlertid hyggelige.

Etterundersøkelse av løse- middelskadde i Trondheim

Instituttet for Samfunnsmedisinske Fag ved Universitetet i Trondheim har foretatt en etterundersøkelse av 93 pasienter som var henvist til Arbeidstilsynets Distriktkontor i Trondheim i perioden fra 1984 til -86.

Ved Carl Schelbred

Denne artikkelen er resultat av en gjennomgåelse av et større kompendium fra Universitetet i Trondheim.

MANGEL PÅ INFORMASJON

var hovedårsaken til at enkelte fortsatte å arbeide som før, uten å gjøre noe for å forberede sin egen heise- eller arbeids-situasjon. Familien og arbeidskameratene var de beste «støttespillere». I perioden før diagnosen var det profesjonelle støtteammet, bortsett fra bedriftshelsetjenesten, til liten hjelp. Den profesjonelle påvirkningen var sterk når det gjaldt å ta kontakt med lege i Arbeidstilsynet.

Av de undersøkte fikk 29 diagnosen ikke skadet, mens 24 fikk diagnosen kronisk skade. For disse to gruppene synes det som om informasjon om diagnose og anbefalinger var fortsatt i stor grad.

For de 40 med akutt/subakutt skade, ble ikke slik informasjon oppfattet av alle. Denne gruppen, som lå i grenseområdet mellom fortsatt arbeidskarriere og trygd, synes å ha det mest problematiske forholdet til helsevesenet.

FREMDELES I FULLT ARBEID

Ved undersøkelsen var 43% fremdeles i fullt arbeid, og ca. halvparten av disse var daglig løsemiddeldisponert, til tross

for at 58% ble anbefalt å endre sin arbeidssituasjon. De fleste gav uttrykk for at de trivdes i sitt arbeid, selv om løsemidler, og andre typer forurensing ble opplevet som negativt. Hele 85% av disse uttalte at de holdt seg langt unna løsemidler i framtida.

STØTTE ELLER MOTSTAND

De undersøkte fikk spørsmål om hvor de fikk støtte/motstand mot tiltak. Denne fordeler seg prosentvis slik:

	Støtte	Nøytralt	Motstand
Arbeidsgiver	20	40	39
Verneombud	36	26	5
Arbeidskolleger	47	39	14
Bedriftshelsetj.	66	31	3
Fagforening	24	76	
Familie	76	22	2
Andre	52	39	9

Det var altså bare blant arbeidsgiverne motstanden var relativt omfattende. Frykten til kostnadene var hovedårsaken til motstanden. Mange arbeidsgivere hadde også forsøkt å få utsettelse med tiltak pålagt av Arbeidstilsynet, med argumenter som lønnsomhet, kostnader og mulig nedleggelse av bedriften som argument. Frykten for å miste arbeidsplassen var en av årsakene til kollegenes motstand.

ØKONOMI

Av de undersøkte sa 40% at det ikke var noen forandring i inntekten. 42% sa at den var blitt forverret mens 8% sa at den var blitt bedre. 11% besvarte ikke spørsmålet. I gruppen kronisk skade sa 71% at økonomien var blitt verre. Dette har nok sammenheng med at det i denne gruppen er flest uføretrygdede og pensjonister.

YRKESMESSIG FORDELING

På spørsmål om nåværende eller siste arbeid oppgav 35% at de var malere eller lakkerere. Trykk/foto 8%, tank/sjøfart 2%, rørlegging 2%, mens resten hadde arbeidet i andre yrker.

ALKOHOLFORBRUK

Av de spurte oppgav 52% at de ikke brukte alkohol, 27% brukte alkohol mindre enn en gang pr. uke, 20% en gang pr. uke og 1% mer enn en gang pr. uke.

Av dem som ikke brukte alkohol var «tåler det ikke lenger» vanlig kommentar. 37% oppgav at de brukte mindre alkohol nå enn før diagnosen, 58% svarte omtrent det samme, mens 5% brukte mer alkohol.

INFORMASJON OM LØSEMIDLER

Mange var overbeviste om at de ville ha beskyttet seg på en mer aktiv måte, hvis de hadde fått tilgang på mer informasjon om løsemidler. Hele 35 personer hadde ikke fått informasjon i det hele tatt, mens 42 personer hadde fått dårlig informasjon. Bare 5 personer hadde fått god informasjon, mens 7 personer hadde fått noenlunde bra informasjon.

De viktigste informasjonskildene var: media 31%, produktmerking 26%, kolleger 13%, arbeidstilsyn 9% mens arbeidsgiver bare sto for 5% av informasjonen.

Mange sa at det var liten hjelp å få hos bedriftslegen, bl.a. fordi disse ikke ville legge seg ut med eierne av bedriften. Mange bedrifter hadde ikke verneombud, og 35% hadde ikke hatt bedriftshelsetjeneste. I de tilfeller der de hadde bedriftshelsetjeneste er denne allikevel en viktig faktor for å utbedre arbeidsmiljøet og for å bedre helsetilstanden.

STEMPLING

På spørsmål om de følte seg stemplet som lat, udugelig e.l. før diagnosen svarte 23% at de følte seg stemplet, 14% delvis stemplet, mens 62% svarte at de ikke følte seg stemplet.

INFORMASJON OM RETTIGHETER

Da de undersøkte ble spurt om de hadde fått informasjon om sine rettigheter som arbeidstakere, svarte 12% ja, 14% delvis mens 73% svarte nei.

For å motta ytelser fra folketrygden må mottakeren som regel ta et initiativ selv. Det er gjerne en trygdefunksjonær eller en ansatt i helse/sosialvesenet som bistår søkeren. På spørsmål om hva slags

informasjon de hadde fått etter diagnosen, fordelte svarene seg slik:

Informasjon:	Dagpenger	Sykepenger	Attføring	Uføretrygd	Yrkessk. trygd
JA	9	54	39	39	35
NEI	79	39	54	54	58
Ubesv. vet ikke	5	0	0	0	0

Det er grunn til å tro at det er et klart underbruk av en del ytelser. Undersøkelsen viser også at mange er gått rett inn i en trygdesituasjon, uten at attføring ble forsøkt.

Når det gjelder informasjon om anbefalte tiltak, fikk 30% ingen tiltak, mens 55% fikk forslag om annen arbeidssituasjon og 14% ble foreslått uføretrygd.

EGENAKTIVITET FOR Å PÅVIRKE TILSTANDEN

Egenaktivitet kan være så mangt: fysisk og mental trening, endre arbeidssituasjonen, omlegging av kosthold, bruk av medikamenter osv.

Svært få hadde arbeidet systematisk med å legge forholdene til rette for bedring av sin helsetilstand. Årsaken var

delvis mangler i støtteapparatet. Sykdomsbildet ved løsemiddelskader er

preget av mangel på initiativ, og det er derfor ikke lett for den enkelte å sette i gang med stimulerende tiltak.

BEHANDLING FOR Å PÅVIRKE TILSTANDEN

Hele 79% mente at de ikke hadde fått noen form for informasjon om behandling, mens 26% hadde fått behandling hos lege. Det var hovedsaklig snakk om medikamentell behandling for søvnvansker, depresjon og angst.

Sykdomsbildet ved løsemiddelskader er slik at det er nødvendig med sterk og målrettet oppfølging for å lykkes med å bedre helsetilstanden.

* * *

Den som ikke lager bølger, kommer ingen vei.

Er du medlem i FFL?

Nei, men jeg ønsker å bli medlem i
LANDSFORENINGEN FOR LØSEMIDDELSKADDE
(Tilsluttet Norges Handikapforbund)

Navn: ..... Fødselsår: .....

Adresse: .....

Postnr.: ..... Poststed: .....

Dato: ..... Underskrift: .....

Medlemsopplysninger (vil bli behandlet konfidensielt):

- Løsemiddelskadd
 Husstandsmedlem/pårørende
 Interessemédlem
 Kollektiv medlem, bransje .....

Send kupongen til: **LANDSFORENINGEN FOR LØSEMIDDELSKADDE (LFFL)**
Boks 49, Bryn
0611 Oslo 6

LØSEMIDDEL FOR SMILET!

SEXBOMBER OG ANDRE EKSPLOSIVER

Sexbomber vet vi godt hva er, men at alle kvinner var eksplosive, visste vi ikke. Ikke før vi kom over en amerikansk bok, som kan fortelle at en gjennomsnitts kvinnekropp, (hvis den finnes) inneholder nok glyserin til å få en granat til å eksplodere.

Av øvrige ingredienser kan vi nevne: nok klor til å desinfisere fem svømmebasseng, nok fett til ti såpestykker, nok fosfor til 20 000 fyrstikker, og nok svovel til å befri en hund for lopper.

Hurra for kvinnen!

FRA BARNEMUNN:

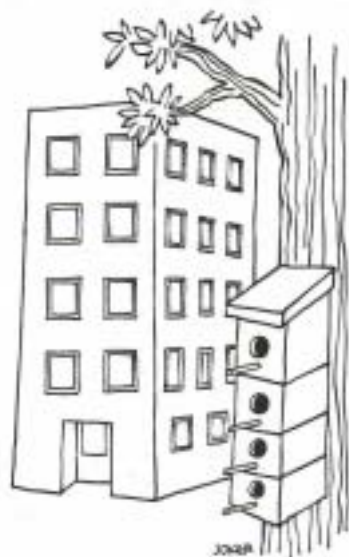
Det er presten som bestemmer når noen skal graves ned. Han sender noen på gamlehjem, og så graver han ned de som blir til overs. En prest jeg vet om har gravd ner bestefaren til bestevenningen min, også har'n satt fyr på bestemora hennes.

For at det skal bli en baby inne i magen til en mamma, må hona først verpe et egg. Så tar pappa'n celler inn i mamma'n, og da er det om å gjøre for egget å treffe cellene.

Ikke alle klarer dette, og da kan man få kjøpt barn fra Afrika.

***

***

Hvis du stanger hodet mot vegg, før du se deg om etter dora.

***

VAKTMESTERORD FOR DE YNGSTE:

Barn må vi ha fordi det er en praktisk måte å lage voksne på.

Det er rett og slett enklest at man er minst først.

Siden sex er gøy, og det dessuten er strevsomt å sjekke opp nye damer hver gang (veldig dyrt er det også), så er det jo faktisk «to fruer i en smakk», dette at kvinner er skapt med denne utrolig smarte innvertissen.

***

DE FREMMEDORDENE

Toivonen hadde søkt jobb som utkaster på en restaurant i Rovaniemi, og Pekka ville vite hvordan det hadde gått.

Nei, sier Toivonen. Det gikk skit. Vertinnan ville se mina ben og armmuskler, og det fick hon. Men tyvår misuppfattade jag når hon frågade hur lång ansiennitet jag hadde.

STYRET I LFFL:

Leder:

Karl K. Bergvik
Torgny Segerstedtsvei 180
5033 FYLLINGSDALEN
Telefon (05) 16 33 38

Nestleder:

Arne Ødegård, Vikveien 22
3050 MJØNDALEN
Telefon (03) 87 47 24

Styremedlem:

Rolf Hansen, Hakkeråsen 22
1560 LARKOLLEN
Telefon (09) 26 32 00

Kurt Olsen, Bøleveien 8 A
3700 SKIEN
Telefon (03) 55 95 00 (a)
(094) 70 001 (m)

Jonas Jonassen, Leitehagen 14
4300 SANDNES
Telefon (04) 67 37 28

Våramedlemmer:

Ann-Kristin Melbye,
Dalegt. 54 D
6500 KRISTIANSUND
Telefon (073) 81 879

Arvid Nord, Rustadgrenda 18
0693 OSLO 6

Telefon (02) 28 76 21
(sommer 02-23 31 15)

Edith Sørås, Søråsbrøtet 19
5045 SKJOLDTUN
Telefon (05) 13 27 68

LOKALLAG:

Akershus lag av LFFL
v/Anker Kristensen,
Ullern Gård
2040 KLØFTA
Telefon (06) 97 11 55

Buskerud lag av LFFL
v/Inge Urdahl, Berglivn. 37
3023 DRAMMEN
Telefon (03) 82 06 50

Møre og Romsdal lag av LFFL
v/Tommy Siems, Dalegt. 54 D
6500 KRISTIANSUND
Telefon (073) 81 879

Rogaland av LFFL
v/Jonas Jonassen,
Leitehagen 14
4300 SANDNES
Telefon (04) 67 37 28

Telemark lag av LFFL
v/John Andrén
Porsgrunneveien 19
3700 SKIEN
Telefon (03) 52 12 83

Østfold lag av LFFL
v/John Torvaldsen
Elgveien 11 B
1500 MOSS
Telefon (09) 25 47 60

Kontaktperson i Oppland
Alf Einar Kalbakken
2826 SNERTINGDAL
Telefon (062) 83 299

Aust-Agder lag av LFFL
Frode Salvesen
Revekroken 17,
4800 ARENDAL
Telefon (041) 24 419

Hordaland lag av LFFL
v/Asbjørn Ottesen
Mindeveien 69
5032 MINDE
Telefon (05) 29 55 25

Oslo lag av LFFL
v/Elisabeth Bjørklund
Ensjøv. 4 B
0661 OSLO 6
Telefon (02) 68 95 00

Sør-Trøndelag lag av LFFL
v/Dagfinn Olsen
Fernanda Nissensvei 29
7045 TRONDHEIM
Telefon (07) 91 32 84

Vestfold lag av LFFL
v/Knut Tore Bøe
Mikkel Revs vei 36
3080 HOLMESTRAND
Telefon (033) 55 380

Hedmark lag av LFFL
v/Hermod Telebønd
Parkv. 46
2310 STANGE
Telefon (065) 71 711

Kontaktperson i Nordland
Magnus Mikalsen
8160 GLOMFJORD
Telefon (081) 52 418

Gjennombrudd i samarbeidet mellom LO og LFFL Akershus

Samarbeidskonferanse med Samorganisasjonen og Fagforeningen i Akershus.

Tirsdag den 29. januar ble det holdt et møte for fagforeningsmedlemmer i Akershus hvor LFFL Akershus også var invitert.

Kirsti Grevskott fra LO holdt et instruktivt foredrag om: «Hva er løsemidler, og hvilke skadevirkninger har disse på mennesker».

Hun sa blant annet at hun ikke ønsket å holde noen dommedagspreken, men - det er jo slik det er. Løsemidler er farlig, og det fikk hun gjort helt tydelig for deltagerne. Jeg tror også hun klarte å motivere deltagerne til å ta problemene på alvor og forstå nødvendigheten med bruk av maske og andre beskyttelsesmidler, hvis noen skulle ha vært i tvil om nødvendigheten av dette fra før.

Hun sa også en god del om hva løsemidler er, noe som våre medlemmer vel vet så altfor godt.

Løsemidler egner seg ikke for håndvask, slo hun fast. Mange løsemidler kan, foruten å ødelegge huden, også gå i blodet og senere skade nerver og vev.

Det har vært en tendens til å forsøke å få nedlagt bedriftshelsetjenesten i Akershus, og Grevskott oppfordret derfor de tillitsvalgte til i stedet å gå inn for å styrke denne tjenesten, som på langt nær er god nok mange steder. Særlig viktig er det å styrke bedriftshelsetjenestens forebyggende arbeid.

Hun snakket også en del om merking av løsemidler, og framhevet at Norge har svært strenge krav og at normene for løsemiddelklassifisering er dobbelt så høye som i andre land.

LO vil stå på for at kravene ikke skal bli redusert om vi kommer inn i EF

lovte hun. LO vil også gå inn for at de norske reglene skal gjelde i Norge inntil også de andre landene i EF kommer etter.

Kravene til bedriftsvern og arbeidsmiljø vil også forbli like strenge.

Oddbjørn Nilsen, fra NHF, fortalte så litt om LFFL. At dette er en selvstendig organisasjon, i ly av NHF, som jobber for løsemiddelskadde og deres interesser.

Han snakket også litt om følgende av løsemiddelskader, og nevnte spesielt tap av potens. Det er kanskje tøfft å torde å jobbe uten maske, sa han, men neppe fullt så tøfft å stille opp hos jenta på fredagskvelden og ikke få DET til.

Han oppfordret de forskjellige deltagerne til å samarbeide med LFFL, og uttrykte håp om at det måtte bli et godt samarbeid med de forskjellige klubbene i framtida.

Han framhevet også det gode samarbeidet mellom LO og LFFL sentralt, og nevnte muligheten for at klubber og bedrifter kan tilsluttes LFFL kollektivt.

Rolf Hansen, fra sentralstyret i LFFL, fortalte om sine personlige opplevelser som løsemiddelskadet, og sa at det særlig er to oppgaver som er viktige: oppfølging og hjelp til medlemmene og

forebyggende arbeid på arbeidsplasser, ved at medlemmer fra LFFL går ut til bedrifter i lunsjpausen og forteller om følgene av løsemidler og hva som bør gjøres.

Wenche Paulsrud fra LO, som var kursleder og den som har fått denne konferansen i stand, talte varmt for et samarbeid mellom fagforeningen og LFFL.

Hun skisserte det framtidige samarbeidet slik:

1. Felles konferanser.
2. Menneskelige ressurser til å drive arbeidet.
3. Informasjon ut på arbeidsplassene.
3. System for spredning av informasjonsmaterieil.

Selv om det er et berg av informasjonsmaterieil fra før hos LO, sa hun, må vi bare få dette til.

Det var 50 interesserte farforeningsmedlemmer fra hele Akershus tilstede på møtet foruten representanter fra LFFL sentralt og fra Akershus.

Det ble et meget vellykket møte og vi i LFFL Akershus ser med glede fram til et nærmere samarbeid med Samorg. og Fagforeningen. Det er jo tross alt deres medlemmer vi jobber for.

Referent Carl Schelbred

***

Har du mange nok klovner, må resultatet bli sirkus.